

CET

Comissió d'Empresa i Treball
Parlament de Catalunya

Sessió 6. Dijous, 28 d'octubre de 2021. XIV legislatura

DOSSIER

ORDRE DEL DIA

1. Compareixença de la directora general de Turisme davant la Comissió d'Empresa i Treball per a informar sobre el balanç del 2021 del sector turístic. Tram. 357-00076/13 Comissió d'Empresa i Treball. Compareixença.
2. Sol·licitud de compareixença del director del Servei Públic d'Ocupació de Catalunya davant la Comissió d'Empresa i Treball perquè informi sobre el seu nomenament i les activitats de l'òrgan. Tram. 356-00193/13 Pol Gibert Horcas, del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.
3. Sol·licitud de compareixença de Ramon Mas, en representació del Gremi d'Empresaris de Discoteques de Barcelona i Província, davant la Comissió d'Empresa i Treball perquè informi sobre la situació de les empreses d'oci nocturn i les propostes per a redreçar l'estat del sector. Tram. 356-00195/13 Joan García González, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.
4. Sol·licitud de compareixença del responsable de la Inspecció de Treball d'elaborar l'informe sobre l'accident de l'empresa Iqoxe, de Tarragona, davant la Comissió d'Empresa i Treball perquè informi sobre el contingut d'aquest informe. Tram. 356-00205/13 Pol Gibert Horcas, del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.
5. Sol·licitud de compareixença d'una representació de l'Associació d'Autònoms Egarencs davant la Comissió d'Empresa i Treball perquè informi sobre les condicions de l'activitat econòmica a Terrassa i al Vallès Occidental. Tram. 356-00216/13 Joan García González, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.
6. Sol·licitud de compareixença d'una representació del Consell General de Cambres de Catalunya davant la Comissió d'Empresa i Treball perquè informi sobre la situació del sector turístic. Tram. 356-00264/13 Joan Canadell i Bruguera, del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, Jordi Albert i Caballero, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.
7. Sol·licitud de sessió informativa de la Comissió d'Empresa i Treball amb el conseller d'Empresa i Treball sobre les conseqüències en el mercat laboral de

la manca de places de formació professional el curs 2021-2022. Tram. 354-00051/13 Pol Gibert Horcas, del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació de la sol·licitud de sessió informativa.

8. Proposta de resolució sobre l'exclusió dels serveis bancaris dels col·lectius no digitalitzats i els territoris poc poblats i la pèrdua de qualitat dels serveis. Tram. 250-00166/13 Grup Parlamentari d'En Comú Podem. Debat i votació (text presentat: BOPC 68, 50).

9. Proposta de resolució sobre la supressió de les multes lingüístiques. Tram. 250-00183/13 Grup Parlamentari de VOX en Catalunya. Debat i votació (text presentat: BOPC 74, 47).

Punt 8 | Debat i votació

Proposta de resolució sobre l'exclusió dels serveis bancaris dels col·lectius no digitalitzats i els territoris poc poblats i la pèrdua de qualitat dels serveis

250-00166/13

PRESENTACIÓ: GP ECP

Reg. 5933 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 22.06.2021

A la Mesa del Parlament

David Cid Colomer, portaveu, Joan Carles Gallego i Herrera, diputat, Jessica González Herrera, diputada del Grup Parlamentari d'En Comú Podem, d'acord amb el que estableixen els articles 167 i 168 del Reglament del Parlament, presenten la Proposta de resolució sobre l'exclusió dels serveis bancaris dels col·lectius no digitalitzats i territoris poc poblats i la pèrdua de qualitat dels serveis, per tal que sigui substanciada davant la Comissió d'Empresa i Treball, amb el text següent:

Exposició de motius

El marc legal reconeix a totes les persones el dret a disposar dels serveis bancaris per cobrar, pagar rebuts, disposar d'efectiu, entre altres operacions. Aquests serveis són indispensables per poder realitzar activitats quotidianes amb plena autonomia. Des de la directiva 2014/92 de la UE fins a les seves transposicions en el Real Decret 164/2019, sobre el règim gratuït de comptes bàsics per a persones vulnerables amb risc d'exclusió financera, disposem d'instruments que esdevenen un marc de regulació dels drets de les persones als serveis bancaris.

Aquest dret, avui, xoca amb els processos de reorganització i reestructuració del sector financer que estan protagonitzant les diferents entitats. L'aposta digital de la banca i la política d'estalvi de costos de les entitats financeres són els arguments que s'utilitzen per justificar els processos de fusió i les reestructuracions. Però els resultats són acomiadaments de milers de treballadors i treballadores, ampliació dels cobraments de comissions i empitjorament de la qualitat del servei, amb menys punts d'atenció i menys atenció personalitzada. A l'entretant, però, els beneficis creixen, els dividends augmenten i els sous dels alts directius es disparen.

Malauradament, el Govern de la Generalitat roman inactiu davant d'aquesta realitat i les autoritats de Consum no estan sent suficientment diligents per donar compliment al mandat constitucional de defensar els drets de la ciutadania a disposar de serveis, en aquest cas bancaris i financers, accessibles, transparents i a preus no abusius.

El Ministeri de Consum sí que ha començat a impulsar mesures per protegir els consumidors, especialment en l'àmbit financer, amb l'aprovació del Reial Decret-llei 1/2021, de 19 de gener, de protecció dels consumidors i usuaris davant situacions de vulnerabilitat social y econòmica, on es defineix la figura de la persona consumidora vulnerable, o amb l'aprovació a la Conferència Sectorial de Consum del Govern de l'Estat i les Comunitats Autònomes d'un acord per consens que reconeix el dret a mantenir les condicions dels comp-

tes bancaris contractades sense comissions, evitant abusos de les entitats financeres.

D'una banda, s'implementa la digitalització dels serveis i la banca electrònica a través d'internet, que fa que les persones que no disposen dels coneixements tècnics o els mitjans materials per accedir als serveis bancaris digitals, estiguin vulnerabilitzades, desateses en les seves necessitats i excloses del seu dret.

D'altra, es procedeix a una reordenació de la xarxa d'oficines de les diferents entitats bancàries amb la reducció generalitzada d'oficines bancàries, la desaparició de serveis bancaris a molts pobles o la reducció d'hores d'atenció a les finestretes de les sucursals bancàries.

I, també, es generalitza el cobrament de comissions i l'aplicació de tipus d'interès, en alguns casos abusius, en determinades operacions creditícies.

No hi ha cap dubte que la digitalització és positiva i que és imprescindible que la banca la implementi amb l'objectiu de facilitar les gestions dels i les clients. No pot ser, però, que la digitalització s'empri únicament amb la finalitat de reduir costos empresarials, tancant oficines i reduint plantilles de personal, deixant desateses moltes persones que necessiten l'atenció personalitzada, fomentant també els desequilibris territorials.

Avui, només a les comarques de Tarragona i Terres de l'Ebre un 58% dels municipis no tenen cap oficina a peu de carrer. Dels 184 municipis d'aquest àmbit territorial, 107 no disposen d'oficina, 62.960 persones estan obligades a desplaçar-se si necessiten un servei financer.

Entre els col·lectius vulnerabilitzats per aquestes estratègies de reducció de costos de les entitats bancàries, les grans afectades són les persones grans. Del total de la població catalana, més de 1.086.238 persones tenen més de 70 anys, de les quals, més de 400.000 tenen més de 80 anys. És en aquests grups d'edat on es produeix una bretxa digital que provoca la impotència i abandonament d'amplis sectors d'aquest col·lectiu, degut a que la manca d'atenció personal i de proximitat va en detriment de la seva autonomia i capacitat d'autogestió de les finances pròpies.

En el millor dels casos, el suport personal per a realitzar operacions bàsiques passa a dependre de la voluntat dels empleats i, cada vegada amb major freqüència, quan es dona es fa davant del caixer, a peu dret, assenyalant la incapacitat del client i amb el perill per la seva seguretat, al gestionar les contrasenyes sense cap garantia d'intimitat, entre altres riscos.

A les dificultats derivades de la bretxa digital, que afecta de manera important la gent gran, hem d'afegir-hi el fet que en moltes ocasions hi ha zones de Catalunya on no hi ha a mà cap entitat bancària on obtenir diners en efectiu i tampoc l'accés a la banca per internet. La majoria de les persones, de totes les edats, que viuen en el medi rural, on no arriba la cobertura de les xarxes de dades, es veuen directament afectades per les successives reestructuracions bancàries que han tancat l'oficina que els hi donava servei. Una realitat que augmenta els desequilibris territorials. La manca d'oferta suficient i de qualitat de determinats serveis agreuja els processos de desertització territorial.

A la bretxa digital i l'abandó de determinades zones, hem d'afegir-hi unes pràctiques financeres que podríem qualificar d'usura. Entitats financeres que ofereixen als seus clients particulars, aprofitant onomàstiques o d'altres esdeveniments, crèdits ràpids de, per exemple, 1.700 € amb uns tipus d'interès

del 20,99% TAE. O els tipus d'interès utilitzats per l'aplaçament de pagaments de les targetes de crèdit, en serien un altra exemple.

A això cal afegir-hi l'ampliació de les comissions que es cobren per l'ús dels diferents serveis bancaris que acaben impactant, de forma clara, en els sectors socials amb menors ingressos. El cost de manteniment dels comptes corrents o d'estalvi no tenen cap correspondència amb el volum dels dipòsits o els volums dineraris disposats, el que ocasiona un greu perjudici a aquells col·lectius que més necessitarien d'uns serveis financers de qualitat i accessibles. En definitiva en la pràctica assistim a una exclusió financera també de caire social, ja que determinats sectors es veuen exclosos de la possibilitat d'accedir a serveis pels costos abusius que carreguen les entitats.

Tot això dibuixa un panorama que reclama l'acció del Govern. Davant l'exclusió financera que pateixen les persones, sigui en base a la bretxa digital amb alta afectació a la gent gran, sigui per la penalització directe que afecta als sectors socials amb menys recursos, sigui per una política organitzativa contrària a l'equilibri i cohesió territorial, és necessari que els poders públics actuïn.

Cal regular la prestació d'uns serveis mínims, de qualitat i arreu el territori, que garanteixin a totes les persones una atenció personalitzada i adequada a les seves necessitats, considerant que Catalunya té, segons el Títol IV de l'Estatut d'Autonomia, competència exclusiva en matèria de consum (article 122), i li correspon la defensa dels drets dels consumidors i usuaris, proclamats per l'article 28. Així mateix, té les competències que li atorga l'article 126 en matèria de crèdit, banca, entre d'altres.

Per aquests motius, el Grup Parlamentari d'En Comú Podem presenta la següent:

Proposta de resolució

El Parlament de Catalunya:

1. Considera imprescindible que totes les persones tinguin garantit el dret als serveis bancaris amb independència de les seves habilitats digitals i de la localitat on visquin.
2. Expressa el seu suport als col·lectius de persones afectades pel tancament generalitzat d'oficines bancàries i la supressió o reducció de l'atenció personalitzada, que ha provocat la seva exclusió dels serveis bancaris, com és el cas de bona part de la gent gran, i considera indispensable l'atenció personalitzada a les persones que, a causa de la bretxa digital, no tenen accés a la banca digital ni als caixers automàtics.
3. Considera que quan les persones hagin de ser acompanyades per a realitzar una gestió, el personal de l'entitat bancària ho ha de fer garantint l'autonomia individual
4. Considera que les empreses han de revisar els protocols d'atenció al públic, recuperant el tracte personal i amb una bona qualitat de servei.
5. Considera que les empreses han de garantir el servei al conjunt del territori de Catalunya amb atenció directe.
6. Considera que cal adequar determinats cobraments i comissions per l'ús dels serveis bancaris per evitar que contribueixin a l'exclusió financera, així com, evitar tipus d'interès abusius o usuaris aplicats a determinats préstecs personals o a l'ús de targetes de crèdit.

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

7. Impulsar la regulació per a que les entitats financeres ofereixin uns serveis personalitzats mínims que garanteixin la igualtat d'accés a totes les persones als serveis bancaris amb una atenció adequada a les seves necessitats.

8. Impulsar la regulació per a que les entitats financeres ofereixin uns serveis personalitzats mínims que garanteixin la igualtat d'accés a tot el territori de Catalunya als serveis bancaris amb una atenció adequada a les seves necessitats.

9. Obrir expedient informatiu sobre les comissions que cobren les entitats financeres pels diferents serveis que s'ofereixen i determini si aquests són causa o poden ser causa d'exclusió financera.

10. Obrir expedient informatiu sobre els tipus d'interès que s'apliquen a determinats préstecs personals i determini si es considera una pràctica d'usura prohibida pel Codi Civil Català i s'actui en conseqüència davant les entitats financeres.

Palau del Parlament, 16 de juny de 2021

David Cid Colomer, portaveu; Joan Carles Gallego i Herrera, Jessica González Herrera, diputats, GP ECP

Punt 9 | Debat i votació

Proposta de resolució sobre la supressió de les multes lingüístiques

250-00183/13

PRESENTACIÓ: GP VOX

Reg. 6664 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 29.06.2021

A la Mesa del Parlamento

Joan Garriga Doménech, portavoz, Antonio Gallego Burgos, portavoz adjunto, Manuel Jesús Acosta Elías, diputado del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya, de acuerdo con lo establecido por los artículos 167 y 168 del Reglamento del Parlamento, presentan la Propuesta de resolución sobre la supresión de las multas lingüísticas, para que sea sustanciada ante la Comissió d'Empresa i Treball, con el siguiente texto:

Exposición de motivos

La libertad es el don que más condiciona la pauta de comportamiento del ser humano en relación con las personas que forman parte de una comunidad. El hombre es libre y, por lo tanto, debe utilizar correctamente la libertad para así respetar a todos los miembros de la sociedad y colaborar en la consolidación del bien común. Desgraciadamente, también es posible hacer un uso incorrecto de la libertad, vulnerando la dignidad y los derechos de las personas.

La ley debe ser la garantía que proteja el ejercicio de la libertad en beneficio de toda la comunidad. Así pues, la Constitución Española proclama en su preámbulo: «La Nación española, deseando establecer la justicia, la libertad y la seguridad y promover el bien de cuantos la integran, en uso de su soberanía, proclama su voluntad de... Proteger a todos los españoles y pueblos de España en el ejercicio de los derechos humanos, sus culturas y tradiciones, lenguas e instituciones...»

Concretamente, la libertad en el uso de las lenguas oficiales en toda España es un principio básico de nuestro ordenamiento jurídico. El artículo 3.1 de la Constitución española reconoce que «El castellano es la lengua española oficial del Estado. Todos los españoles tienen el deber de conocerla y el derecho a usarla. 2. Las demás lenguas españolas serán también oficiales en las respectivas Comunidades Autónomas de acuerdo con sus Estatutos».

Asimismo, el artículo 6 del Estatut d'Autonomia de Catalunya proclama que «El catalán es la lengua oficial de Catalunya. También lo es el castellano, que es la lengua oficial del Estado español. Todas las personas tienen derecho a utilizar las dos lenguas oficiales y los ciudadanos de Catalunya el derecho y el deber de conocerlas. Los poderes públicos de Catalunya deben establecer las medidas necesarias para facilitar el ejercicio de estos derechos y el cumplimiento de este deber. De acuerdo con lo dispuesto en el artículo 32, no puede haber discriminación por el uso de una u otra lengua». Además, el artículo 1 de la Ley 1/1998, de política lingüística, expresa: «Dar efectividad al uso oficial del catalán y del castellano, sin ninguna discriminación para los ciudadanos y ciudadanas».

La imposición de sanciones a los autónomos y empresarios que han optado por utilizar preferentemente el castellano en sus negocios es un ataque denigrante a la libertad, a los derechos constitucionales y estatutarios, un anacronismo y un impedimento para la recuperación económica en el contexto actual de crisis profunda. Entre 2010 y 2020, la Agència Catalana de Consum recaudó 1.496.335€ en concepto de «vulneración de los derechos lingüísticos de los consumidores». Además, esta voracidad fiscalizadora lesiona el principio de la oficialidad del castellano y el de la igualdad de los españoles ante la ley, recogidos en los artículos 3 y 14 de la Constitución Española.

Asimismo, es un acto de discriminación hacia el 55% de los catalanes, que tienen como lengua habitual el castellano y, por lo tanto, de vulneración efectiva de sus derechos lingüísticos, como proclama el artículo 32 del Estatut d'Autonomia de Catalunya: «Todas las personas tienen derecho a no ser discriminadas por razones lingüísticas. Los actos jurídicos realizados en cualquiera de las dos lenguas oficiales tienen, en cuanto a la lengua, plena validez y eficàcia». También supone un ataque a la libertad de empresa, consagrada en el artículo 38 de la Constitución Española: «Se reconoce la libertad de empresa en el marco de la economía de mercado. Los poderes públicos garantizan y protegen su ejercicio y la defensa de la productividad, de acuerdo con las exigencias de la economía general y, en su caso, de la planificación».

Por todo ello, el Grup Parlamentari de VOX en Catalunya presenta la siguiente:

Propuesta de resolución

El Parlamento de Catalunya insta al Gobierno a:

Primero. Garantizar el derecho de los consumidores y usuarios a recibir en castellano, como lengua oficial de Catalunya, la información, señalización y documentación de la oferta de servicios de las empresas y administraciones públicas, sin perjuicio de que la puedan recibir también en catalán.

Segundo. Realizar las gestiones oportunas para que la Agència Catalana de Consum no haga una interpretación partidista y excluyente de los derechos lingüísticos, absteniéndose de sancionar a los autónomos y empresarios por utilizar preferentemente el castellano en la información y documentación de sus establecimientos.

Tercero. Suprimir todos aquellos artículos de la Ley 1/1998, de 7 de enero, de Política Lingüística que suponen una discriminación del uso del castellano en el ámbito empresarial y el conjunto de administraciones públicas que favorecen el uso del catalán en detrimento del castellano.

Cuarto. Suprimir todos aquellos artículos de la Ley 22/2010, de 20 de julio, del Código de Consumo de Catalunya que suponen una discriminación del uso del castellano en el ámbito empresarial y/o que favorecen el uso del catalán en detrimento del castellano.

Quinto. Suprimir todas aquellas disposiciones de la Ley 18/2017, de 1 de agosto, de comercio, servicios y ferias que puedan suponer la aplicación de sanciones a autónomos y empresarios por razón del uso preferente del castellano en materia de rotulación, atención a los clientes y usuarios, oferta de servicios y documentación.

Sexto. Exhortar a la Agència Catalana de Consum y a la Dirección General de Comercio a abstenerse de instar procedimientos sancionadores y proceder al archivo de aquellos en tramitación que devengan de la utilización exclusiva del castellano en materia de rotulación, atención a los clientes y usuarios, oferta de servicios y documentación.

Palacio del Parlamento, 22 de junio de 2021

Joan Garriga Doménech, portavoz; Antonio Gallego Burgos, portavoz adjunto, Manuel Jesús Acosta Elías, diputado, GP VOX
